

ת"פ (באר שבע) 48071-01-23 - מדינת ישראל נ' שלום דיל

ת"פ (באר-שבע) 48071-01-23 - מדינת ישראל נ' שלום דילשלום באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 48071-01-23

מדינת ישראל

נגד

שלום דיל

ע"י ב"כ עו"ד אדיר בן לולו

בית משפט השלום בבאר-שבע

[19.11.2024]

כבוד השופט יריב בן דוד

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בניגוד לסעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת

הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 12.1.23 החזיק הנאשם בחדר השינה שבביתו בבאר-שבע (להלן:

"הבית"), בסמים המסוכנים הבאים:

א. MDMA KETAMINE במשקל 20 גרם נטו.

ב. METHYLMETHCATHINONE (להלן: "MMC") במשקל 11 גרם נטו.

ג. קנביס במשקל 50 גרם נטו.

בנוסף, החזיק הנאשם בשני משקלים אלקטרוניים ושקיות שקופות לחלוקת סמים.

תסקירי שירות המבחן

2. ביום 8.1.24, התקבל תסקיר שירות המבחן.

בהתאם לנתוני התסקיר, הנאשם רווק בן 23 המתגורר בבית אמו בבאר-שבע.

הנאשם השלים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות מלאה. בתום לימודיו, התגייס הנאשם לצבא. לדבריו, במהלך

שירותו הצבאי נשפט כעשרים פעמים וריצה חמישה מאסרים.

עובר לעריכת התסקיר, עבד הנאשם כמנהל סניף בבית קפה.

הנאשם התנסה בשימוש בסם מסוג קנביס בגיל 18 ובהמשך בקוקאין. לדבריו, לא פיתח תלות בסמים אלה ולאחר

מספר ניסיונות שימוש מטעמי סקרנות, חדל מכך. שירות המבחן ערך לנאשם 3 בדיקות סמים אשר נמצאו נקיות

משרידי סמים.

הנאשם הודה בביצוע העבירה מסר כי נוטל אחריות מלאה על מעשיו, מבין את חומרתם ומתחרט על כך. הנאשם מסר כי בסמוך לביצוע העבירה, חבר לגורמים עבריינים ובעקבות זאת החזיק בביתו את מכלול הסמים. לדבריו, מאז העבירה התנתק מהגורמים העבריינים.

גורמי סיכון: הנאשם גדל בסביבה מורכבת ובשלב מוקדם נטל על עצמו את תפקיד אבי המשפחה; הנאשם נוטה לבחון ולקרוא תיגר על גבולות המוצבים לו; הנאשם עלול לפעול באימפולסיביות ובפזיזות מבלי לבחון השלכות מעשיו; היעדר יציבות, כפי שבא לידי ביטוי בשינוי תכופ של מסגרות חינוכיות, מסגרות תעסוקה, והקשיים עמם התמודד הנאשם בצבא.

סיכויי השיקום: היעדרו של עבר פלילי, נטילת אחריות והבעת חרטה; הנאשם פיתח עצמאות מגיל צעיר אשר באה לידי ביטוי בשילובו במסגרות תעסוקה והבעת מחויבות כלפי משפחתו; הנאשם מביע שאיפות נורמטיביות לעתיד ומביע מוטיבציה לערוך שינוי בחייו; הנאשם מסוגל לשלוט בדחפיו.

בשל המוטיבציה הראשונית אותה הביע הנאשם ביחס להליך טיפולי, המליץ שירות המבחן לבחון את נכונותו זו, ולבחון התאמתו לקבוצה טיפולית במסגרת השירות.

3. ביום 26.2.24 הוגש תסקיר עדכון מטעם שירות המבחן.

הנאשם שולב ביום 31.1.24 בקבוצה טיפולית של שירות המבחן ונכח בשלושת המפגשים אשר התקיימו עד לעריכת התסקיר. נמסר כי הנאשם משתף פעולה עם ההליך ומביע מוטיבציה להמשיך השתתפות בו.

שירות המבחן המליץ על ענישה בדמות צו מבחן וצו של"צ בהיקף של 300 שעות.

4. ביום 10.7.24 הוגש תסקיר משלים מטעם שירות המבחן.

בתסקיר זה שב שירות המבחן על המלצתו העונשית. נמסר כי הנאשם המשיך בהשתתפותו הפעילה במסגרת המפגשים הקבוצתיים, אליהם הקפיד להתייבב בקביעות ובאופן סדיר. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עובר תהליך של הפקת לקחים תוך הבעת שאיפות נורמטיביות בדבר עתידו האישי והתעסוקתי.

5. ביום 17.9.24 הוגש תסקיר אחרון מטעם שירות המבחן.

שירות המבחן חזר על המלצתו העונשית בשל הטעמים שהובאו בתסקירים הקודמים המבוססים על המשך שיתוף פעולה חיובי של הנאשם עם ההליך הטיפולי, לרבות בדיקות שתן נקיות.

טיעונים לעונש

6. בדיון שנערך ביום 25.9.24, הגישה המאשימה חוות דעת מטעם משרד הבריאות ביחס לסם ה-MMC(1/ת) וטיעונים בכתב (2/ת).

7. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, וביניהם - הגנה על שלום ובריאות הציבור מפני פגיעתם הקשה של סמים מסוכנים ומניעת נזקים כלכליים וחברתיים עקיפים. לשיטת המאשימה, הפגיעה בערכים אלה משמעותית. ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בהחזקה מגוונת של 3 סוגי סמים לרבות סמים קשים, ועתרה לקביעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

בתוך המתחם העונשי, עתרה ב"כ המאשימה לענישה בשליש התחתון של המתחם בשים לב להיעדר הרשעות פליליות קודמות והודאת הנאשם בביצוע העבירה. כן עתרה ב"כ המאשימה להטלת מאסר מותנה ארוך ומרתיע, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי לתקופות משמעותיות, קנס משמעותי והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

8. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם צעיר בן 24, נעדר עבר פלילי ונטל אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה. ב"כ הנאשם הפנה לתסקירי שירות המבחן וטען כי הנאשם ניצל עד תום את ההזדמנות אשר ניתנה לו ונרתם להליך טיפולי משמעותי בעקבותיו המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית.
- ב"כ הנאשם טען כי הנאשם התרחק מחברה שולית ועתיד להינשא בקרוב.
- ב"כ הנאשם טען כי עתירתה העונשית של המאשימה מחמירה אף ביחס לפסיקה אותה הציגה, וכי מכל מקום מוצדק יהיה לסטות ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום.
- ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן.
9. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת לשיטתה בעתירתה העונשית.
10. בדבריו האחרונים, מסר הנאשם:
- "זה תיק שכמעט שנתיים אנחנו עליו וההליך הוא התארך מאוד גם בגלל המלחמה וכל מיני דברים שקרו. מאז ששירות המבחן נתן לי את האופציה בהתחלה לא כ"כ הבנתי במה מדובר ומאז שהתחלנו את ההליך לא החסרתי כלום ועשיתי מה שצריך. כמעט עשרה חודשים אני בקבוצה והתחלנו בסוף דצמבר או תחילת ינואר וכל דגימת שתן שנתנו לי לעשות נתתי וחלק פספסתי בגלל עבודה וכולן יצאו נקיות. אני לא קשור לכל הדברים האלה ואני מודע למה שעשיתי ואני יודע שעללי לקבל עונש אבל כן התחלתי דרך ואני עובד רצוף ויש לי שגרה והצעתי נישואים בעקבות כל התיק מחכים כי הכל יסתיים ולקיים את החתונה ואני יודע שעונש כמו שמבקשים יכול לגרום לי נזק גם במקום העבודה שלי וגם בחיים שלי וזה יחזיר אותי אחורה. זה לא משהו שאני באמת רוצה ואני מודע למה שהיה ולוקח אחריות וכל הזמן עם הפנים קדימה ומבקש שבית המשפט יתחשב בי."
- מתחם העונש ההולם
11. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין) תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
12. הערכים החברתיים שפקודת הסמים מבקשת להגן עליהם הם שמירה על בריאות הציבור ובטחונו מפני נגע הסמים והנזקים החברתיים, כלכליים וגופניים אשר נגרמים בעטיו. זאת, גם בבחינת נזקים ישירים למשתמשים עצמם וגם נזקים עקיפים אשר נגרמים לציבור בכללותו, למשל בדמות עבירות רכוש אותן עוברים חלק לא מבוטל מהמכורים לסמים.
- העבירה שבגינה נותן הנאשם את הדין היא עבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית ולגבי חומרתה, ר' האמור בע"פ 1345/08 ארקדי איסטחרוב נ' מדינת ישראל (נבו 18.05.2009)
- "אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייה עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין"

- דברים אלה מקבלים משנה תוקף במקרה הנדון נוכח החזקת מספר סוגי סמים, לרבות סמים 'קשים' בכמויות בלתי מבוטלות, לצד משקלים אלקטרוניים ושקיות חלוקה.
13. אשר למדיניות ענישה בהחזקת של סמים מגוונים, ברי כי מטבע הדברים קיים קושי במציאת מקרים דומים עם אותם סוגי סמים, כפי שבאו לידי ביטוי במקרה שבפניי ומשכך יש צורך לבצע מלאכת הקשה גם מסוגי סמים אחרים.
- א. ע"פ 9910/17 אלבטינה גריפולינה נ' מדינת ישראל (נבו) (3.5.2018)
- הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקת 21 גרם קוקאין ו-3 גרם חשיש בביתו. המתחם שנקבע נע בין 15 ל-36 חודשי מאסר. נוכח עבר פלילי מכביד, נדון הנאשם ל-24 חודשי מאסר. בדחתו את הערעור, קבע בית-המשפט העליון: "בתי המשפט נקראים תדיר להחמרת הענישה בעבירות סמים, במיוחד בעבירות של החזקת סמים קשים שלא לצריכה עצמית. אנו שותפים לדברי בית המשפט כי מנעד הענישה הוא רחב והוא תלוי נסיבות במקרה הספציפי סוג הסם, כמות הסם, נסיבות ההחזקה ועוד. בהיתן כמויות הסמים וסוגם בענייננו - איננו סבורים כי מתחם הענישה שנקבע חמור יתר על המידה".
- ב. רע"פ 7572/12 קמאל הזייל נ' מדינת ישראל (נבו) (23.10.2012)
- הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית והפרעה לשוטר, בכך שהחזיק בסם מסוג הרואין במשקל כולל של כ-5.3 גרם ומשהבחין בשוטר, השליך הסם ופתח במנוסה. נוכח עבר פלילי, נגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר. גזר הדין בערכאה הדיונית ניתן עובר לכניסת תיקון 113 לתוקף. הן הערעור והן בקשת הרשות נדחו.
- ג. רע"פ 1122/17 אלון גולדשטיין נ' מדינת ישראל (נבו)
- הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, 5.5 ג' MDMA - 13.3. ג' קוקאין, ושל נהיגה תחת השפעה (לפי הסעיף שבתקנות - יב"ד). ביהמ"ש המחוזי, בקבלו את ערעור המדינה קבע בית המשפט המחוזי מתחם הנע בין 10 חודשים לבין 24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל.
- ד. עפ"ג (מחוזי ת"א) 6761-02-15 יאיר כהן נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (29.04.2015)
- הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת החזקת סמים וכלים שלא לצריכה עצמית שלא לצריכה בכך שהחזיק 4.9 גרם קוקאין ומשקל אלקטרוני. בית-משפט השלום אימץ את מתחם התביעה: בין 8 ל-18 חודשי מאסר. בשל עבר פלילי מכביד נגזרו על הנאשם 14 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. הערעור לבית-המשפט נדחה בהמלצת בית-המשפט, למעט התערבות בתקופת הפסילה.
- ה. ת"פ (שלום ב"ש) 12194-06-23 מדינת ישראל נ' אליעזר מלסה (נבו) (4.4.2024)
- הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של הפרעה לשוטר, החזקת כלים וסמים שלא לצריכה עצמית לפי הפירוט הבא: MMC במשקל 24 גרם, MDMA KETAMINE במשקל 5 גרם, KETAMINE במשקל 9 גרם, קוקאין במשקל 1.8 גרם, עשרות כלי אידוי של סם DELTA9 וקנביס במשקל 1.8 גרם. המתחם שנקבע נע בין 28 ל-60 חודשי מאסר. בשל מכלול נסיבות מקלות, נדון הנאשם ל-28 חודשי מאסר.

ו. ת"פ (שלום ב"ש) 51953-01-23 מדינת ישראל נ' יפרח (נבו 18.7.2023)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 9.89 גרם שלא לצריכה עצמית והסתייעות ברכב לביצוע פשע. המתחם שנקבע נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר. בשל נסיבות מקלות, לרבות עבר פלילי אשר התיישן, נדון הנאשם ל-12 חודשי מאסר.

ז. ת"פ (שלום ב"ש) 44503-01-23 מדינת ישראל נ' רוני שומוב (נבו 31.5.2023)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקת 4.2 גרם סם מסוג MMC שלא לצריכה עצמית. המתחם שנקבע נע בין 8 ל-16 חודשי מאסר. הנאשם, בעל עבר פלילי, נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל.

14. יש לזכור כי מדיניות הענישה הנהוגה הינה אך חלק ממכלול השיקולים הנשקלים בבואו של בית-המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, זאת לצד מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

15. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין) נשקלו הבאים:
הנזק ופוטנציאל הנזק מביצוע העבירה: רכיבים אלו נגזרים בראש ובראשונה מסוג וכמות הסם אותם החזיק הנאשם שלא לצריכתו העצמית. עסקינן בהחזקת כמות גדולה יחסית של סמים הנחשבים ל'קשים', אשר היו עלולים היו להגיע לעשרות צרכנים, לרבות לצרכנים "חדשים" וצעירים. החזקת שקיות חלוקה שקופות ומשקלים אלקטרוניים לצד הסמים מלמדת אף היא על "מגמת הפצה" ופוטנציאל נזק ממשי.

הנאשם החזיק ב-11 גרם של סם מסוג MMC:
על פי מסמך ת/1 מינון הסם נע בין 75 מ"ג ל-250 מ"ג למנה - כך שמתוך 11 גרם MMC ניתן ליצור עשרות רבות של מנות סם. סם זה מושווה בהשפעותיו לסם ה-MDMA וסמים ממריצים אחרים. ודוק:
"בדומה לסמים ממריצים ממכרים אחרים ידועים, סכנתו של מתילמתקאטניון לבריאות הציבור ברורה לאור הפרופיל הפרמקולוגי שלו, הכולל תופעות לוואי רבות ומסכנות חיים, ביניהם הזעה, דפיקות לב, בחילה, הקאה, יתר לחץ דם, טכיקרדיה, אגיטציה, פרכוסים, רפלקסים מוגברים, תלות, שינויים בתפיסת המציאות, הזיות, איבוד תיאבון, רעד, יובש בפה, ראיה מטושטשת, חרדה, בלבול, מניה קצרת טווח, דלזיות פרנואידיות, נדודי שינה, עייפות מנטלית, סיוטי לילה, בעיות נשימה, התכווצות כלי דם היקפיים, הפרע בתפיסת הזמן ופסיכוזה" (ת/1).

הנאשם החזיק ב-20 ג' של סם מסוג MDMA KETAMINE:
מדובר בתערובת של הסם MDMA ביחד עם סם מסוג KETAMINE [נראה כי מדובר בתערובת יחסית חדשה, אשר מכונה גם בשם "דוסה" ר' למשל ת"פ (חיפה) 16800-01-24 מ"י נ' ארביב (נבו 18.6.24)].
במסגרת ע"פ (מח' ב"ש) 11946-01-23 אדוארד זיתון נ' מדינת ישראל (נבו 12.7.2023) הוגדר סם ה-MDMA כ"סם קשה" בדומה לסם הקוקאין:

"הקוקאין נמנה על קטגוריית הסמים הקשים. צריכתו משפיעה על מערכת העצבים המרכזית וההתמכרות לו היא מהחזקות ביותר. המשתמשים בו נוטים להגדיל את מנת הצריכה שלהם, דבר הגורם לתופעות פיזיולוגיות והתנהגותיות שליליות, והפסקת השימוש בו כרוכה בתהליך קשה במיוחד, כולל מקרים רבים של דיווח על תגובות היסטריות ופסיכוטיות. ... ה-MDMA, או בשמו הידוע "אקסטזי", נמנה גם הוא על הסמים המסוכנים הקשים. וצריכתו עלולה לגרום לתופעות חמורות, פיזיות ונפשיות. (ראה ת"פ 5775-02-18 מדינת ישראל נ' אלי תורג'מן (01.11.18)). גם ביחס לסם זה פקודת הסמים קובעת חזקה לפיה מי שמחזיק יותר מ-3 יחידות עושה זאת שלא לצריכתו העצמית." (הדגש לא במקור - יב"ד)

בנסיבות החזקה כמויות גדולות של סמים 'קשים' לצד שקיות חלוקה שקופות ומשקלים, אין להקל ראש גם בהחזקה 50 ג' סמי הקנביס אשר הוחזקו על ידי הנאשם שלא לצריכתו העצמית. אשר לסוג סם זה, אשר נתפס לעיתים כסם קל, ר' בעפ"ג (ב"ש) 10519-09-22 מדינת ישראל נ' מיכאל סוויסה (2.4.2023):

"אשר לסוג הסם המסוכן - נזכיר כי המאבק בנגע הסמים מתייחס לכל סוגי הסמים המסוכנים, וכי לא אחת נקבע כי הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה הינה לכל הסוגים, תוך הדגשה כי התייחסות לסמים מסוג זה כסמים קלים הינה "תפיסה שגויה". (ההדגשה במקור - יב"ד)

תכנון שקדם לביצוע העבירות: החזקה סמים שלא לצריכה עצמית בכמות ומהסוגים שנתפסו אצל הנאשם לצד שקיות שקופות ומשקלים אלקטרוניים נעשית באופן מתוכנן יזום ומחושב. מנסיבות החזקה הסמים נלמד על כך שהנאשם היה מעורה ומצוי היטב בעולם הסמים. לדבריו שלו, העבירות בוצעו בקשר עם חבירה לגורמים עבריינים. הרקע לביצוע המעשים: ניסיון החיים מלמד כי מדובר בעבירות המבוצעות על רקע בצע כסף ורצון להפקת רווח מהיר וקל על חשבון בריאות וביטחון הציבור (ר' בענין זה בע"פ 9192/07 ארתור איסטרשוב נ' מדינת ישראל (20.03.2008)). כאמור לעיל, מהסמים 'הקשים' אותם החזיק הנאשם ניתן היה להפיק עשרות רבות של מנות סם, אשר לצידן רווח קל ומהיר על חשבון בריאות הציבור.

16. בהתאם לאלו, מצאתי לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית וכי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר.

שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין):

עבר פלילי: הנאשם בן 25, נעדר עבר פלילי.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמציו לחזור למוטב: הודאת נאשם מגלמת (בדרך כלל) קבלת אחריות על ביצוע המעשים, נלווה לה חסכון משמעותי מזמנם של עדי התביעה ובהם שוטרים, ובזמן שיפוטי יקר. שירות המבחן התרשם בענייננו מנטילת אחריות מלאה של הנאשם, ודברים דומים באו לידי ביטוי במסגרת דבריו האחרונים של הנאשם. הנאשם השתתף באופן פעיל וחיובי בהליך טיפולי פרטני וקבוצתי בשירות המבחן.

שיקולי הרתעה: עבירות של החזקה סמים שלא לצריכה עצמית הינן עבירות נפוצות אשר רווח כספי ניכר וקל בצידן, הן קלות לביצוע, וקשות לסיכול. נוכח אלו, רבים חוטאים בהן מתוך הנחה כי רוב הסיכויים כי לא יתפסו. דומה כי בגין עבירות אלו נדרשת ענישה אשר יהיה בה כדי לתת ביטוי גם לשיקול הרתעת הרבים. בעניין זה ר' עפ"ג 15263-06-24 מדינת ישראל נ' בן משה (מחוזי ב"ש, 15.9.24):

"רבות הודגש בפסיקה הצורך להילחם בעבירות הסמים המסוכנים ובעבירות אלו שיקולי הענישה המרכזיים צריכים להיות שיקולי הרתעה, הרתעת היחיד והרתעת הרבים".

סטייה ממתחם הענישה

18. על פי סעיף 40 ג(ב) לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם אשר נקבע בשל שיקולי שיקום על פי הוראות סעיף 40 ד לחוק.

סעיף 40 ד(א) לחוק מורה כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם הענישה ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקום ככל שמצא כי הנאשם השתקם או יש סיכוי של ממש שישתקם.

פסיקת בית המשפט העליון אשר לחריגה ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום מלמדת על חריגה במשורה, וזאת רק כאשר ניכרים בפועל שיקום או סיכויי שיקום מובהקים (ר' ע"פ 671/22, אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (20.10.2022)) (ההדגשות גם בהחלטת בית המשפט העליון הנ"ל - יב"ד).

בעניינו שיתף הנאשם פעולה עם שירות המבחן באופן חיובי ולאורך זמן במסגרת טיפולית קבוצתית ופרטנית.

יחד עם זאת, לא בכל מקרה בו מתקיים הליך טיפולי חיובי יש לסטות ממתחם העונש ההולם, סטייה אשר תעשה כאמור במשורה. ר' בענין זה ע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 27.4.2022):

"...כפי שעולה בבירור מהוראות החוק, לא בכל מקרה שבו תהליך טיפולי מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את

הסמכות הקבועה בסעיף 40 ד לחוק העונשין. אחרת, נמצא כי החריג מרוקן מתוכן את הכלל, שלפיו יש לגזור את

העונש בתוך מתחם הענישה בהלימה לחומרת המעשה ולמידת האשם של העושה... לא בכדי אפוא, נקבע כי יש

לנקוט זהירות רבה בהפעלת סעיף 40 ד לחוק העונשין, וכי סטייה ממתחם הענישה תיעשה רק במקרים חריגים,

בבחינת יוצא מן הכלל, כאשר סיכויי שיקום מובהקים מצדיקים זאת..."

במקרה הנדון, אין מדובר בעבירות אשר בוצעו (למשל) על רקע התמכרות קשה אשר הליך אינטנסיבי טיפולי סגור וממושך נתן לה מענה, כי אם בביצוע עבירות על רקע רצון להפקת רווח כלכלי ניכר ומהיר על חשבון בריאות הציבור.

עניינו של הנאשם מעורר התלבטות שמא החלת הטיפול, אותו עבר בשירות המבחן במסגרת התפכחות אישית וחשש

מפני ההליך הפלילי, כחריג המביא לסטייה ממתחם העונש, תהפוך את החריג לכלל. בתיקים רבים נרתמים נאשמים

לשיח פרטני וקבוצתי עם שירות המבחן המתקיים פעם עד פעמיים בשבוע, ועולה שאלה האם מהלך זה מצדיק סטייה

ממתחם העונש, או שמא יש לזקוף זאת לזכות הנאשמים בתוך המתחם עצמו.

במקרה הנדון, מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי אשר בכל זאת עבר כברת דרך טיפולית בשירות המבחן. סבורני

כי יש באלו כדי להביא לסטייה מתונה ממתחם העונש ההולם.

אשר להמלצת שירות המבחן, יצוין הידוע, כי בית המשפט בוחן ושוקל שיקולים ואינטרסים מגוונים יותר מאלו

הנשקלים ע"י שירות המבחן הממוקדים בשיקומו של הנאשם [ר' ע"פ 1261/18 פלוני נ' מדינת ישראל (31.5.18)],

וכי המלצת שירות המבחן היא אך שיקול אחד מכלל השיקולים אותם שוקל ביהמ"ש בבואו לקבוע את העונש הראוי

לנאשמים [ר' בענין זה (אחד מיני רבים) ע"פ 1167/21 טארק חויג'יראת נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)].

19. יצוין כי סטיה מתונה ממתחם העונש תבטא במקרה זה הקלה כפולה לנאשם נוכח שיקום: הן בהיבט של קביעת עונשו מתחת למתחם העונש אשר נקבע, והן בהיבט של הצורך (המשפטי) לקביעת עונשו מעל לתחתית מתחם העונש נוכח שיקולי הרתעת הרבים, במידה ולא היה נרתם להליך טיפולי.
- סוף דבר
20. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:
- א. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עבירת סמים מסוג פשע.
- ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עבירת סמים מסוג עוון.
- ד. קנס כספי בסך 10,000 ₪ או 75 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.2.25 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתוספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.
- ה. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך 9 חודשים.
- הפסילה תופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, יעבור הנאשם כל עבירת סמים.
- את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:
- תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת: www.eca.gov.il.
 - תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו *35592 או, 073-205-5000.
- תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום) מוצגי הסמים יושמדו.
- המזכירות תסגור את התיק.
- זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.
- ניתן היום, י"ח חשוון תשפ"ה, 19 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.